

GLASILO OBČANOV

OBČINA TREBNJE

Trebne

GLASILO SKUPŠČINE OBČINE TREBNJE, NOVEMBER - LISTOPAD 1994, ŠTEVILKA 4, LETO III

Kako v zdravstvenem domu do novega rentgenskega aparata?

Inšpektor Zavoda Republike Slovenije za varstvo pri delu je ob zadnjem kontrolnem pregledu rentgenskega aparata nedvoumno zapisal, da je aparat star in iztrošen. Njegova ugotovitev za Zdravstveni dom ni bila novost. Kot že tolikokrat je tudi to pot problem denar.

Direktorica Ana Bilbija je skupaj z vsem kolektivom uspela ZD Trebnje razviti v kadrovsko, strokovno zavidljiv in tehnično dobro opremljen zdravstveni zavod, ki mu pacienti zaupajo. Verjame, da bodo uspeli nabaviti tudi nov rentgen.
Foto: Stane Peček

Rentgenski aparat za slikanje pljuč je bil nabavljen v letu 1979 kot nepogrešljiv pripomoček za diagnosticiranje pljučnih bolezni. Skozi leta je služil

svojemu namenu. S tem je bila pacientom prihranjena pot v Novo mesto, poleg tega pa je zelo pomembno, da je slikanje opravljeno takoj in temu primerno tudi ukrepanje zdravnikov.

Cena aparatov je bila vse do lanskega leta tako visoka, da za nabavo novega ni bilo realnih izgledov. Ob koncu lanskega leta se je tudi na našem tržišču pojavil aparat ameriške firme Bennett, katerega cena je nižja od vseh ostalih pri nas znanih aparatov za približno polovico, a to je še vedno približno 90.000 DEM.

Zakon o zdravstvenem varstvu je sicer določil, da občina kot ustanovitelj zagotavlja sredstva za investicije, za kar pa vemo, da je zaenkrat v praksi skoraj neizvedljivo. Iz letošnjega proračuna naj bi v ta namen zagotovil le približno 7% sredstev. Zato smo se skupaj odločili, da se za

pomoč obrnemo na podjetja, obrtnike in posameznike. Na ta način smo že do sedaj rešili kar nekaj problemov!

Prispevke zbiramo na žiro račun Zdravstvenega doma Trebnje, št. 52120-603-32174, s pripisom ZA RTG APARAT.

Za razumevanje se vam zahvaljujemo, o poteku ak-

Občina Trebnje se lahko v zadnjem času pohvali s kar nekaj publikacijami, ki z različnih vidikov predstavljajo življenje trebanjskega prostora in razvijajo njegovo identiteto.

Pravkar je izšla knjiga Ivana Jakiča, Grajski objekti na območju občine Trebnje. Več o knjigi in njeni predstavitvi v naslednji številki.

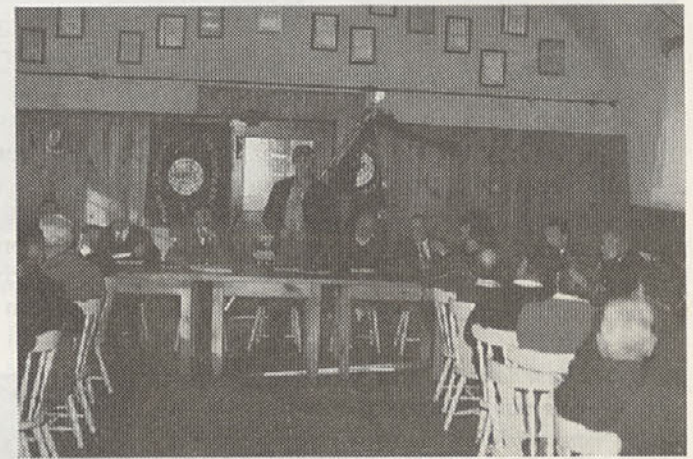
Predzakonski tečaj se začne letos v Šentrupertu v nedeljo, 27.11.1994, ob 16. uri v veroučni dvorani. Potem bo tečaj še dve nedelji in tri sobote; naslednji soboti bo tečaj ob 18., ob nedeljah pa ob 8. uri dopoldne.

Župnijski urad Šentrupert

Število panjev v občini je iz leta v leto večje

Trebanjski čebelarji so se v sredini oktobra na Lanšprežu zbrali na tradicionalnem letnem srečanju. V grajski kapeli je o življenju in delu Petra Pavla Glavarja govoril Peter Kurent. V kulturnem programu je pod vodstvom Duške Peček nastopil pevski zbor Osnovne šole Mirna, ki ga je na harmoniki spremljal Stane Peček. O varoju in poapneli zalegi je predaval dr. Jože Rihar.

Predsednik društva Jože Korbar je v poročilu za leto 1994 iztekajočo sezono označil za povprečno tako v količini čebeljih pridelkov kot v zdravstvenem stanju čebel. "Čebelarji z zdravimi, močnimi čebeljimi družinami so imeli boljšo bero medu kakor tisti s slabiči, kot jih imenujemo čebelarji", je poudaril Jože Korbar. Menil je, da bodo današnjemu zapletenemu načinu čebelarjenja kos le čebelarji z veliko znanja in z medsebojnim izmenjavanjem izkušenj, zato toliko bolj bode v oči, da nekateri čebelarji še vedno ne jemljejo resno priporočil stroke, ki vlaga tako doma kot v svetu ogromna sredstva, da bi obvarovala čebelo in ji pomagala preživeti v sedanjih, njej nenaklonjenih časih.

Z letošnjim letom se končuje mandat odborom in predsednikom tako v čebelarskem društvu kot v čebelarskih družinah, ki je trajal kar dobrih 9 let. V tem času se je znatno povečalo število panjev, okoli 500 jih je bilo tudi regresira-

nih, redno so bila pregledovana vsa stojišča čebel, zabavljena in regresirana so bila zdrava, 2 do 3-krat na leto so bila organizirana strokovna predavanja, 3-krat tudi strokovna ekskurzija, za enega največjih uspehov pa štejejo v tem času ustanovljeni čebelarski krožki po osnovnih šolah. Jože Korbar je omenjene uspehe pripisal skupnemu delu čebelarskega društva, Odbora za pospeševanje in razvoj čebelarstva in vseh treh družin, med imeni pa je posebej izpostavil Maro Rupena, ki jih je pred leti "sama poiskala in povezala z mednarodnim programom FAO". Jože Korbar pa je bil kritičen do slabega reklamiranja in promocije medu in čebeljih pridelkov, zato je to ena od glavnih nalog v prihodnjem letu in z njima povezani zaščitna nalepka in kriteriji za pridobitev te nalepke ter analiza medu. Dušan Kresal, eden najuspešnejših šentruperskih čebelarjev, je k tem nalogam dodal še posajanje medenih rastlin na opuščeni zemlji.

Na srečanju so bila podeljena tudi priznanja. Za posebne zasluge za dvig slovenskega čebelarstva so odlikovanja z redom Antona Janše III. stopnje prejeli: Alojz Barle, Jože Kolenc, Tone Kužnik, Janez Livk in Rudi Nahtigal, priznanja za delo pa: Ludvik Brulc, Ivan Kovač, Martin Slapšak, Anton Vencelj, Jože Zorc in Joško Zupan. 93 letnemu Jožetu Marenčetu je kot najstarejšemu članu čebelarskega društva Trebnje Ciril Pungarnik podaril knjigo Franceta Režuna Naši kraji.

Zaščitna nalepka za izdelke domačega medu trebanjskih čebelarjev. Izdelal jo je Bogdan Breznik.

Družinski piknik lepo uspel

Romana Kranjčan je poskrbela za živahno dogajanje na družinskem pikniku 22. okt. 1994 - Foto: Janez PLATIŠE)

V občini Trebnje so bile ob letošnjem mednarodnem letu družine organizirane številne prireditve in predavanja, ki so želela opozoriti in poudariti pomen družine za danes in prihodnje.

Ustanovljeno je bilo tudi Društvo za zdravje in sožitje v družini, ki je 22. oktobra 1994 ob sodelovanju območne organizacije RK Trebnje, vrtcev in šol trebanjske občine organizirale Družinski piknik.

Zaradi slabega vremena se je prireditev odvijala v trebanjski športni dvorani, kar pa ni oviralo dobrega in prijetnega razpoloženja, ki so ga pripravili vsi nastopajoči. Posebej pa so se otroci razživeli ob nastopu Romane Kranjčan in ob športnih igrah. Osnovne šole so z okusnimi palačinkami (posebna zahvala kuharicam OŠ Trebnje) poskrbele za lačne otroke, vrtec pa z obilo igrač za igralni kotiček najmlajšim. Predsednik Društva za zdravje in sožitje v družini Milan Rman pravi, da bodo skušali družinski piknik uveljaviti kot vsakoletno in tradicionalno prireditev otrok in staršev ob začetku šolskega leta.

PISMA BRALCEV

Spoštovani bralci in bralke Glasila občanov

Glasilo občanov bo marca 1995 leta na svoji torti ugasilo tri svečke. V času svojega izhajanja je uredništvo želelo kar najbolj neoporečno predstaviti dogajanja v naši občini. Vaši odzivi so nas prepričali, da smo izbrali pravilno smer. O tem pa je spregovorila tudi anketa o našem lokalnem časopisu, ki jo objavljamo. Kot vsaka zadeva, ki se na novo poraja, imamo tudi mi težave s točno dostavo glasila po gospodinjstvih. Želeli bi, da bi bilo glasilo obsežnejše in bi izhajalo pogosteje z več zanimivimi prispevki. Želimo, da bi vse, na kar nas opozarjate, tudi uspeli popraviti. Veseli bomo vsakega članka in prispevka, ki ga boste poslali in ga bomo z veseljem tudi objavili. V današnji številki objavljamo pismo s Trebelnega in želimo, da Pisma bralcev postanejo stalna rubrika.

Glavni in odgovorni urednik
Milan RMAN

Spoštovani urednik Glasila občanov!

Pišem vam zaradi vašega - našega glasila. Obdaja me namreč občutek pomanjkljivosti snovi v tem časopisu. Po moji teoriji bi moralo Glasilo biti obsežnejše, saj bi s tem pridobili mnogo več bralcev, ki bi časopisu posvečali mnogo večjo pozornost.

Ugotavljam namreč, da v trebelansko krajevno skupnost najmanj zahajate za dogodki, ki bi jih bilo vredno zapisati v Glasilo občanov, seveda pa bi tudi v drugih KS lahko malo bolj posegali za "časopisno snovjo".

V trebelanski KS bi tako lahko že v prejšnji številki zabeležili za nas zelo pomemben dogodek; gasilsko društvo Velika Strmica je dobila nov gasilski kombi znamke Volkswagen. Ob tem je bila seveda tudi velika slavnostna veselica na prostem, ki so se je udeležili tudi člani Občinske gasilske zveze. (Vse to se je odvijalo 13.8. pri gasilskem domu Velika Strmica).

Kdo ima v "oblasti" prostore nekdanje podružnične šole na Jelševcu in ali bo v teh prostorih še kdaj potekal pouk, bi gotovo zanimalo vsakogar iz teh krajev.

Lahko bi tudi v vsakem glasilu objavili poročila o večjih prometnih nesrečah v naši občini, o tatinah, ki so dokaj pogoste tudi v trebelanski KS, pisma bralcev, v katerih je napisano prosto mišljenje o časopisu.

To so le moje ideje - predlogi. Zelo bi se razveselila, če bi v naslednji številki Glasila občanov objavili kaj o novem gasilskem kombiju GD Velika Strmica in pa o bivši podružnični šoli na Jelševcu. (Zraven lahko priložite tudi fotografiji, kar ne bi bilo slabo.)

Če hočete objaviti moje pismo, ga mirne volje lahko. Bila bi presenečena.

Iskrena hvala za vašo pozornost!

Lep pozdrav!

Bralka KS Trebelno

P.S.

Članki o ustanovitvi Gubčeve brigade na Trebelnem so bili zares krasni. Lepo ste jih zapisali. Hvala.

MOJCA PEKOLJ

MOJCA PEKOLJ

Ste rekli Glasilo občanov? Zakaj ga ne preimenujete v OBČAN? V okolju, kjer živim in delam, se je prijelo to ime. Bolj praktično je. Nič za to, če ga nosi že kak drug časopis, saj natančno vemo, za katerega gre. Sicer pa bi želela malo več reda pri izhajanju, ne kar: pride, pride! Je že res, da je zaradi nerednosti vsakokrat prijetno presenečenje, ker si rečeš: glej ga, še živi! To je pa že malo sentimentalno in potem ne zmoreš dovolj uporabne kritike. Pa tudi pravega vtisa si ne moreš ustva-

IGOR LUKEK

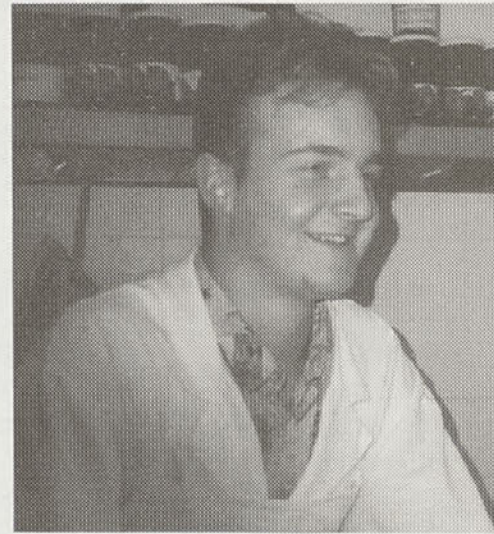
riti. Tudi če bi sedaj poiskala kak izvod in ga prelistala, bi bila ta presoja že s takega časovnega odmika, da bi bila nujno krivična vsaj do aktualnosti časopisa, kar je gotovo ena osnovnih vrednot. To pa ne bi bilo preveč resno. Morda bom še najbližje, če povem, da bi ga nikakor ne smeli ukiniti.

IGOR LUKEK

Kaj še izhaja? Krasno. Želim, da bi izhajal vsaj enkrat mesečno, resimo vsak tretjo soboto v mesecu in da bi prinašal čim več informacij iz vsakdanjega življenja. V tem smislu bi moral biti nekakšno nadaljevanje Dolenjskega lista, se pravi, da bi imel željo obiskati dvorišče vsakega kraja. Kar se velikega in pomembnega zgodi, tako in tako zve-mo že prej. Čudi me, da predstavniki krajevnih skupnosti ne znajo bolj izkoristiti prostora,

NAŠ KLEPET

ra, ki je, vsaj mislim, v časopisu na razpolago. Če se ne motim, je v občini šestnajst KS, grem pa staviti, da nekatere v vsem tem času niso videle natisnjenega svojega imena v Občanu. To je velika pomanjkljivost. Tudi politične stranke na ravni občine, so sodeč po prispevkih, ki jih je bilo moč prebrati, bolj malo v tej smeri osveščene ali pa so politično premalo

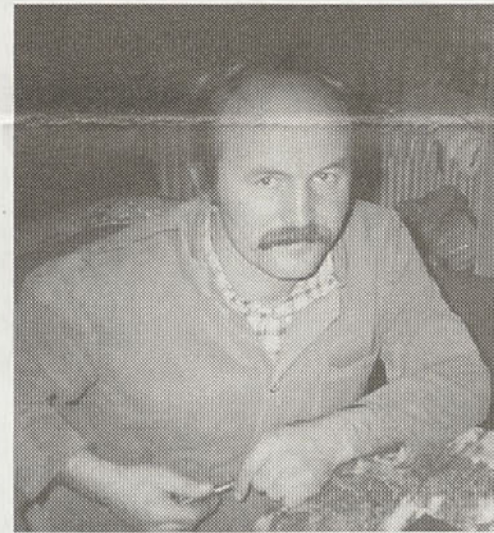

CIRIL BIZJAK

pismene. Vsekakor pa je denar, ki je namenjen temu časopisu, dobro naložen.

CIRIL BIZJAK

Mislím, da je časopis kar dober, če bi le bolj pogosto izhajal. Potem bi bil tudi za nas, ki se ukvarjamo s prodajo prehrane, veliko bolj uporaben. Poleg običajnih reklamnih obvestil bi lahko ljudi obveščali o dežurstvih, drugačnem obratovalnem času, novostih ipd. Uredništvo bi lahko imelo rubriko "Kje je

IZIDOR MARKELC

najceneje", opozarjalo na napake, zapisovalo pritožbe in pohvale, kar bi gotovo bilov prid vsem: nam, ki izdelujemo oziroma prodajamo, in kupcem. Veste, zelo bi mi bilo všeč prebrati npr.: "Mesarstvo Bizjak ima najcenejšo teletino". Zanesljivo bi se zelo trudili, da bi tako ostalo. Potrudili pa bi se tudi drugi, da bi nas prehiteli.

Na večjo gostoto izhajanja je vezana tudi misel, ki jo je predlagal prijatelj Valter. Meni namreč, da bi v tem časopisu morala imeti svoj prostor borza dela. Ne samo "uradna".

Tudi taka: za soboto in nedeljo rabim pomoč pri žaganju drv; kdo mi bo prelopatal vrt; v nedeljo potrebujem varstvo za petletnega fantka itd.

IZIDOR MARKELC

Lokalnemu glasilu ljudje navadno pravijo kar naše glasilo. To bi moralo biti tudi glavno vodilo pri urednikovanju: čim več našega. Verjetno to niso neke velike teme, razglabljanja, modrovanja, temveč tiste drobne vsakodnevnosti, ki v domačem okolju vendarle veliko pomenijo, predvsem zato, ker imajo znana imena. Tako človek rad prebere, da je npr. ta in ta, ki se je iz naše vasi poročila na drugi konec občine, rodila zdravega fantka, ali pa, da je ribič iz mimske družine ulovil

MARIJA MEŽNARŠIČ

kapitalnega soma itd. Zelo rad bi prebral tudi kakšne gospodarske vestičke. Prav bi prišle informacije o uslužnostnih dejavnostih, npr.: kje ti popravijo čevlje, opletejo steklenico, popravijo stensko uro.

In ko se mi že ponuja priložnost, bi rad opozoril na slabost pri distribuciji časopisa: Ko smo se preselili iz bloga v zasebno hišo, nas časopis več ne najde.

MARIJA MEŽNARŠIČ

Če je namen časopisa nakazan v imenu Občinsko glasilo, potem se slabo uresničuje. Zdi se mi, da nekaterih krajevnih skupnosti, da ne rečem krajev, kar ni zaslediti na njegovih straneh. Med temi je tudi Veliki Gaber. Kakršenkoli že je vzrok, je težko sprejeti opravičilo. Verjetno bi se moralo uredništvo narediti kak načrt v tej smeri. Prepričana sem namreč, da se od izzida ene številke do druge v vsaki KS zgodi kaj takega, kar bi bilo vredno zabeležiti.

Pogrešam tudi utrip iz skupščinskih klopi. Glasilo bi moralo davkoplačevalcem omogočiti pogled v skupščinska dogajanja. Zakaj ne bi izvedeli, kdo od izvoljencev je aktiven, kdo lenari, kdo je ustvarjal, kdo strelja kozle?

Verjetno bi se obnesla kontaktna rubrika po vzoru "Kje pa vas čevelj žuli?" Sicer pa je časopis dober.

Naše sestre Marije Vraničar ni več

V četrti številki OBČANA je naša višja medicinska sestra Marija VRANIČAR - med ostalimi zadolžitvami je bila tudi vodja materinske šole - vabila bodoče mamice k obisku materinske šole v Zdravstvenem domu. Samo dve leti je od tega.

Sestra Marija je pred več kot tridesetimi leti prišla v naš zdravstveni dom. To je bil čas, ko so bili mladi strokovnjaki še kako potrebni. Svoje znanje in življenjske izkušnje je bila pripravljena nuditi ljudem v stiski. Njenega toplega nasmeha so bile deležne pacientke dispanzerja za žene, v katerem je delala do dne, ko se je nameravala upokojiti.

Smrt je zaključila njeno življenjsko pot. Hvaležni smo ji za trud in za vse, kar je dala našim ljudem.

Direktorica ZD Trebnje
Ana Bilbija, dipl.prav.

Mercator - Gradišče

trgovinsko podjetje, Trebnje, d.d.

Smučarski Miklavžev sejem na Mirni

Mesec december je mesec pričakovanj. To vemo tudi v Mercatorju, zato že v začetku decembra v Prodajnem centru na Mirni organiziramo sejem, ki bo v **petek, 2. decembra, od 13. do 19. ure ter v soboto, 3. decembra, od 8. ure do 14. ure.**

Na sejmu bo možno po posebno ugodnih cenah kupiti vse od nove smučarske opreme do Miklavževih presenečenj.

Organizirana bo komisijska in lastna prodaja rabljene smučarske opreme. Sejem bo pestren z dobro gostinsko ponudbo.

Otroci bodo imeli svoj kotiček, v katerem se bodo lahko igrali, ustvarjali in zabavali.

Mercator-Gradišče, Prodajni center Mirna vas pričakuje.

Prodajni center Mirna
Miran Jurak

Voda tudi na Žalostni gori

Skoraj neverjetno je slišati, da je 16 gospodinjstev na Žalostni gori, mokronoškem "predmestju", šele v teh dneh dobilo vodovod. Tako je to, pravijo sedaj v gradbenem odboru, če si sam ne pomagaš, ti res nihče ne bo! Ko so pred skoraj tremi desetletji gradili mokronoški vodovod, jih je trasa obšla, ker v zajetju menda ni bilo dovolj vode. Ljudje so si potem pomagali s kapnicami, nekaj gospodinjstev tudi z dosti improviziranim zajetjem studenčka. Tako se je velika skupna življenjska nuja razdelila na šestnajst posameznih, ki pa vsaka zase niso bile dovolj močne, da bi prepričale odgovorne v krajevni skupnosti.

V lanski suši se je stiska prelila čez rob. Ustanovili so gradbeni odbor. Grabnar Tone je postal predsednik, Jožica Grabnar in Franc Grabnar pa člana. Posebno vlogo svetovalca so zaupali Francu Salobirju.

Ni bilo lahko pripovedujejo. Že med seboj smo se težko uskladili, kajti vsak se je krepko in odgovorno zavedal, kaj pomeni za 16 gospodinjstev skoraj štiri in pol milijone tolarjev vredna investicija. Ko enkrat začneš, ne moreš več nazaj. Verjetno se je tega ustrašila tudi mokronoška krajevna skupnost, ki kar ni

in ni hotela zraven in se je vključila šele potem, ko je akcija že krepko stekla. Seveda se za denarni in administrativno tehnični prispevek zahvaljujemo! So pa bili z vsemi močmi in dobro strokovno voljo takoj na razpolago ljudje iz Komunale Trebnje. Gospodu Kosu, Mejašu, Mikcu in še posebej direktorju Jarcu dolgujemo vsi iskreno zahvalo. Tudi g. Velečič se je vedno potrudil, kadar smo ga potrebovali.

Pravijo pa tudi, da se vse skupaj gotovo ne bi tako hitro in dobro odvijalo, če Tone Grabnar in Franc Salobir ne

bi bila taka, kot sta!

Dodajmo še nekaj tehničnih podatkov.

Zgrajen je bil 25 m³ velik rezervoar, dozidana črpalnice, montirani dve črpalnici; položeni so bili 514m cevi in ravno toliko električnega kabla med črpalnicami in rezervoarjem. Voda se črpa iz mokronoškega vodovoda, ki lahko postreže z 12 l/s.

V denarju so krajani prispevali 1,6 mil, Komunala 1,3 mil, občina 851, KS Mokronog pa 450 tisočakov.

S.P.

Tone Grabnar in Franc Salobir

Šentrupert v likovni podobi

Šentrupert je s svojo slikovitostjo že od nekdaj privabljal slikarje, ki so v tej pokrajini našli navdih za svoje ustvarjanje. Tako se je ob počastitvi 950-letnice Šentruperta porodila zamisel, da bi slikarji, ki so kakorkoli povezani s Šentrupertom, s svojo likovno govorico olepšali to pokrajino. Tako so se na Hrastnem pri Gorenčevih od 21. do 23. septembra 1994 zbrali slikarji Bogdan Breznik, Janko Orač, France Slana in Veljko Toman.

Likovni samorastnik Bogdan Breznik, rojen 1949. leta, je tudi v šentruperski pokrajini že pred leti odkril motive za svoje ustvarjanje; lani je imel odmevno razstavo v Šentrupertu, v slikarskem srečanju pa je predstavljal domačo občino.

Slikar Janko Orač, rojen 1958. leta, pobudnik srečanja, se že nekaj let vrača v to pokrajino, saj ga je posebej Vesela Gora s svojo razgibanostjo povsem očarala; v Šentrupertu je razstavljal ob osrednji počastitvi 950-letnice - 4. junija letos.

Akademski slikar France Slana, rojen 1926. leta, nam je tokrat prvič pokazal svoj ustvarjalni odnos do naše pokrajine, ki ga je tako prevzela, da se bo še rad vračal. Vsem je tudi v prijetnem spominu njegova razstava ob ponovnem imenovanju šole po dr. Pavlu Lunaku 1992. leta.

Akademski slikar Veljko Toman, rojen 1944. leta, je verjetno poleg slikarja in arhitekta Borisa Kobeta ustvaril največ slik v tej pokrajini, dvakrat je že samostojno razsta-

vljal, hkrati pa je tako zazrt v to pokrajino, da vidi sonce tudi tedaj, ko megla zakriva razkošnost barv.

Umetniki so v treh dneh ustvarili dvajset del, ki so jih ob koncu srečanja razstavili v Stanovanjski zadrugi v Šentrupertu. O umetnikih je spregovoril umetnostni zgodovinar Jožef Matijević, višji kustos v Dolenjskem muzeju, doživetje pa je obogatila zvočna pesem okteta Lipa iz Trebnjega pod vodstvom Antona Strmoleta.

Razveseljivo je, da je marsikatera slika ostala v trebanjski občini, vsak umetnik pa je podaril sliko tudi šoli.

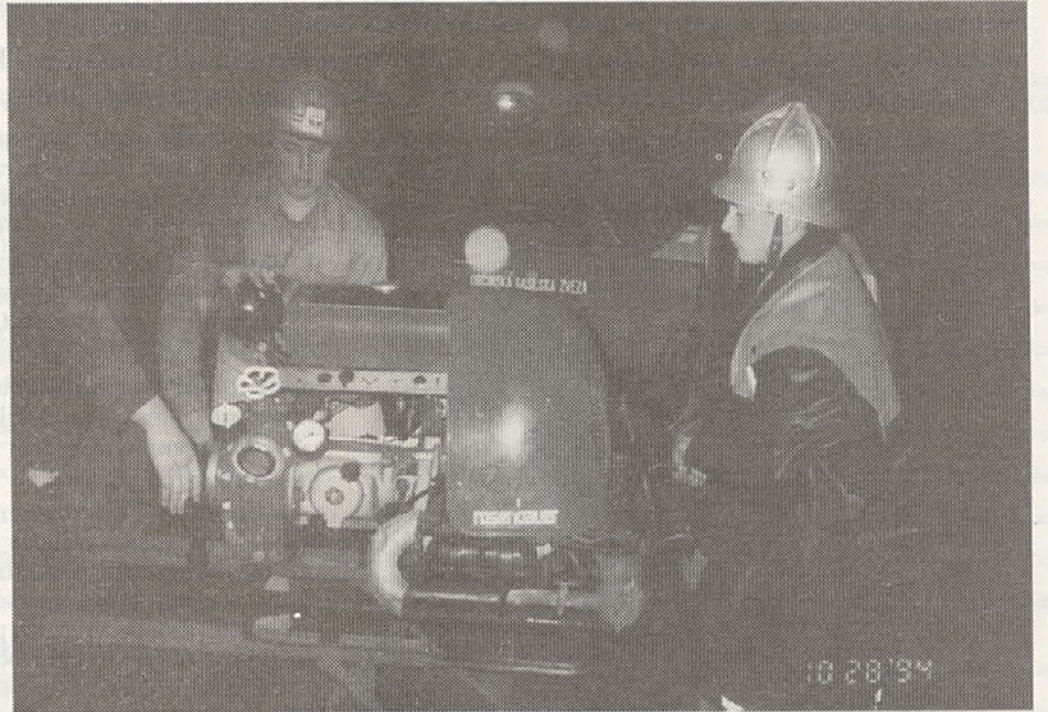
Uspešen začetek je vzpodbuda, da bi takšno srečanje v daljši obliki ponovili 1997. leta, ko se bomo spominjali 500-letnice šentruperske gotske cerkve.

Seveda pa prizadevanj ne bi mogli urediti, če ne bi bilo podpornikov slikarskega srečanja.

Jože Zupan

Nikoli ne reci, da pri tebi ne bo zagorelo!

28. oktober je bil sicer deževen dan, vendar ne tak, da bi kdo pričakoval ognjeno sproščanje nebesne energije. Ne pravijo zaman, da strela lahko udari tudi z jasnega.

Motorka mora čimprej iz gasilskega vozila. Vendar brez nerove in s preišljenimi koraki, drugače gre preveč časa v nič. Tega pa si gasilci ne morejo privoščiti.

Sirena v Mokronogu je poklicala ob 15.45 uri: na Svetem Vrhu je strela udarila v kozolec! Domačim gasilcem je bilo takoj jasno, da sami ne bodo zmogli obvladati rdeče pošasti. Na pomoč so poklicali sosednja gasilska društva iz Jesenic, Šentruperta in Belega Griča. Že v petnajstih minutah so vse skupine, skupaj z vaščani, krotile ogenj.

- Dobro je, da je to samo sektorska vaja!, je komentiral po zaključku sektorski poveljnik g. Izidor Markelc, ki je vajo vodil. Vas je glede požarne varnosti najbolj kritična v našem sektorju. Naselje je strnjeno, vrsta kozolcev pa je poglavje zase.

- Imam občutek, da so gasilci in vaščani delali, kot bi šlo zares!

- Zato so vaje. Tudi sicer ocenjujem, da je vaja dobro uspela. Že ugotovitev, da se v pičlih petnajstih minutah zbere okrog sedemdeset ljudi, ki ve, da ni dovolj samo hrabrost, da je predvsem potrebno znanje, je dovolj dragocena. Seveda gasilci niso vnaprej vedeli za vajo. Tako je ena ekipa prišla brez formacijskega strojnika, ker ga pač ni bilo doma. Zato se jim je motorka upirala več kot minuto! Sam sem takoj opazil, da niso odprli ene zaklopke in če bi šlo zares, bi ukrepal. Tako pa sedaj še vsaj trije

vedo, kje lahko nastane napaka. To je tudi cilj: naučiti se.

-Kako bodo pa reagirali lastniki, ker ste jim izpraznili kapnice?

-Brez skrbi! Morda nas celo postrežejo. Že v naprej smo zvedeli, kdo jo namerava letos pomiti in smo torej lastnikom vso stvar samo olajšali.

-Želim še veliko uspehov.

-Zaželite raje vsem, se je v pogovor vključil g. Igor Mlakar, ki je v imenu Občinske zveze strokovno opazoval vajo, gasilcem in vaščanom, da bi se nikoli ne srečali v pravem požaru.

Da, to je prava želja!

In: hvala prijatelji gasilci!

s.p.

Projekt »Vinske ceste Slovenije« v občini Trebnje

Projekt Vinske turistične ceste (VTC) je del projekta Celostnega razvoja podeželja in obnove vasi (CRPOV), katerega namen je usmerjanje in pospeševanje razvoja podeželja. Namen projekta VTC je vsebinsko in metodološko poenoten prikaz vinskih turističnih cest v Sloveniji, ki naj predstavlja celovito podlago za njihovo nadaljnje urejanje in vključevanje v turistično ponudbo določenega območja. Projekt tako definira trase vinskih cest in ukrepe za njihovo realizacijo. Idejni projekt Vinskih turističnih cest Slovenije je v svoji vsebini opredelil dvajset vinskih turističnih cest.

Občina Trebnje ima pri tem tudi svoj delež in se imenuje: Dolnje Dolenjska vinska turistična cesta. Poleg obsežnega dela novomeške pokrajine obsega območje Gradišča in Rihpovca. Sama cesta poteka iz Trebnjega na Gradišče in od tam na Rihpovec, kjer se nadaljuje v smeri Karteljevega in naprej na Trško goro. Drugi del pa je t.i. Gornje Dolenjska vinska turistična cesta, ki obsega šentruperske in malkovške gorice. Sama cesta se začne v Šentrupertu, od koder gre en krak čez Veselo Goro na Zadrage, drugi pa na Hom. Od tod gre cesta proti Mokronogu, nato

pa na Malkovec in naprej v območja izven občine Trebnje.

Osnovni moto in razvojna strategija VTC je spoznanje, da so vinske ceste dopolnilna dejavnost kmetijski proizvodnji in eden od načinov za vzpodbujanje določenega območja. VTC so oblika trženja kmetijske proizvodnje ter oblika povezanosti med kmetijstvom in turizmom. V tem duhu je pravzaprav tudi zasnovan celoten idejni projekt VTC, saj predvideva neolčljivo povezanost vinske ceste s kmetovanjem, podrejenost dejavnosti ob vinski cesti kmetijstvu in turistično-

gostinski ponudbi, kakor tudi ohranjanje in vzdrževanje kulturne krajine kot sestavnega dela turistične ponudbe.

Za občino Trebnje je projekt seveda priložnost, da se potencial, ki ga predstavljajo vinogradniška območja, gostinska ponudba, skratka vse tisto, kar predstavlja z eno besedo turizem v tem prostoru, aktivno vključi v izvajanje tega projekta. Od volje, zagnanosti in interesa posameznega okolja bo namreč odvisna tudi uspešnost izvajanja projekta Vinskih turističnih cest v občini Trebnje.

M. Koščak

Jaz sem Vili

Pred leti sem potreboval fotografski posnetek nekega objekta, ki bi moral biti že narejen. Saj je bil, vendar popolnoma neuporaben za tiskarno. Potem so me še profesionalci pustili na cedilu, ker so vsi imeli ravno tisti čas za nekaj tisoč mark bogato naročilo in ga niso mogli spustiti iz rok zaradi piškavega posnetka, ki ga niti zaračunati ne bi mogli toliko, kolikor stroškov bi "pokuril". Nekdo mi je svetoval Vilija. A Lamovška? Menda se tako piše, ja. Tistega z bakrenimi lasmi in kačjim jezikom. Kje vruga ga pa najdem? V Ljubljani. Si mi pa pomagal: išči šivanko v kopici sena! Vsaj veš, kje stanuje? V Ljubljani. Nemara hočeš reči, naj se postavim nekam pred Namo in počakam, kdaj bo prišel mimo? Ne, lahko tudi pri prvem kiosku ali prodajalcu srečk ali policaju ali taksistu pred Slonom ali klošarju v Knafljevem prehodu ali prodajalcu krompirčka ali kakšni zaspani dami, ki stoji tam in ne ve, kaj bi počela sama s seboj, vprašaš, če je Vili že šel mimo. Če še ni, počakaj, če je že šel, ti bodo povedali, kje ga boš našel.

Našel me je v pizzeriji: "Slišal sem, da me iščeš."

Profesionalci so me spravili v obup!

Ne sekiraj se, dečko! Je že prav, da sva se našla: jaz se s fotografijo ubadam ljubiteljsko.

Kaj mi hočeš povedati?

Da profesionalci delajo, delajo, delajo; in delajo se tudi, da znajo. Potem so amaterji, ki delajo, delajo; in se tudi delajo, da so profesionalci. Na koncu so še ljubitelji, ki delajo in znajo. Jaz sem ljubitelj. In če me boš še enkrat vprašal, kaj ti hočem povedati, ti bom razložil, da je vsa šala v besedi ljubiti. Sedaj pa samo moli, lahko se tudi "krištaš", meni je vseeno, da bo sonce vzdržalo do popoldne, če ne, boš res težko imel posnetke do večera v tiskarni.

Vili, do tu sem pripravil po spominu. Se strinjaš?

Stil bo kar pravi. To s profesionalci, amaterji in ljubitelji pa tudi še vedno drži.

Če ti po pravici povem, sam ne vem, kako bi se te lotil?

Začniva recimo, da sem rojen v Novem mestu, kar je pravzaprav krivično do Cirkovčanov, kamor me je mama Tončka prinesla iz porodnišnice, kajti če bom slučajno slaven, bo plošča zaradi zgodovinske resnice visela na porodnišnici.

Oprosti, malo sem se zaplezal. Je že tako, čim človek omeni slavo, čeprav le v šali, je takoj v nevarnosti, da se zapleza. Samo naše politikarje pogledj!

Kam pa s Cirkovčani?

V Mokronog, z majhnim postankom pri Svetem Roku. V Mokronogu sem opravil z abecedo, nato sem se uspešno trudil do diplome sanitarnega tehnika, takoj potem pa uspešno kiksnil na višji sanitarni šoli. Vili, pamet v roke, sem si dejal in prikegljal diplomu na višji šoli za socialno delo. Premalo za moje ambicije. Nadaljeval sem študij in sedaj sem v četrtem letniku visoke šole za socialno delo, obenem pa imam vpisan absolventski staž na pedagoški fakulteti, smer motnje vedenja in osebnosti, defektolog-vzgojitelj.

Omenil si ambicije.

Ko sem bil kot bruc javno pred celim letnikom vprašan, kakšen je moj končni cilj, sem profesorju naravnost povedal, da se vidim na njegovem mestu, se pravi, na mestu univerzitetnega profesorja. Ojoj, kakšen smeh in aplavz sem doživel. Trajal je kar do konca tretjega letnika, ki sem ga opravil s samimi desetakami. Je prišel kolega in mi kar naravnost rekel: "Glej ga vruga dolenskega, nisem mislil, da si takrat tisto z univerzitetno profesuro resno mislil!"

Pa še misliš? Namreč, tvoj študij se je že kar precej raztegnil.

Če bi ti vedel, kako sem vesel takih birokratsko zaplankanih vprašanj! Predvsem je študij proces, ki se pri normalnem človeku - birokrat seveda ni normalen človek - nikoli ne zaključi. Razne diplome, ki jih vmes nabereš, ti pomagajo samo, da si urediš status in da prideš do dela, pri samem delu pa nič. Ha, ha! Ko sem zaprosil za štipendijo, so mi odgovo-

rili, da sem glede na leta starosti, svoj razvoj zaključil in da sem zrel človek. Tudi to je zmožen napisati birokrat. Kot da se človek pri recimo trindevetdesetih letih ne more ničesar več naučiti! Toliko jih sicer še nimam, imam pa zato uraden dokument, da sem zrel človek. Kar se pa tiče predavateljske katedre na univerzi, sem še vedno za!

Štipendije torej nisi dobil, si pa zrel človek?

Narobe poslušaj! Imam uraden dokument o tem, zrel pa nisem. Ko bom zrel, bom dol padel. Razumeš? Kot hruška. Štipendije pa res nisem dobil.

Pred leti sem te zasledil v nekakšnem odboru za zaščito pred družbeno norostjo.

Ja. Gre za en napor dokazovanja, da smo vsi samo in zgolj ljudje, le da imamo različne potrebe in da zato potrebujemo različno oskrbo, različne servise. Zavestno se izogibam izrazom duševno moten, umsko prizadet, hendikepiran ipd., kajti prepričan sem, da tudi taki izrazi pripomorejo k raznim klasifikacijam, ki posledično vodijo v bolj ali manj humana geta. Vendar geta! Z omenjenim odborom smo imeli leta 1988. v Hrastovcu - blizu Lenarta stoji ta grad, v katerem je zavod za duševno in živčno bolne - mednarodni tabor, na katerem smo razmišljali o odpiranju socialnih in psihiatričnih bivališč. Ideja je v tem, da bi oskrbovanci živeli v manjših skupnostih, zato tudi v manjših, bolj domačih prostorih, ki so že zaradi tega bolj blizu človeku. Odmev na ta tabor je bil tudi ta, da se je v Ljubljani kmalu organiziralo tako stanovanje.

O istem problemu lahko govorimo na vseh področjih, kjer je možnost getizacije. Tudi v vrtcih, šolah, prevzgojnih zavodih. Skupina se najlažje obvladuje, če je uniformirana, ujeta v disciplino urnikov in v tehnologijo tekočega traku. Počasi se tega vsi nažrejo. Oskrbovanci postanejo predmeti, osebe brezčutno in neosebno. Tak je tudi odnos.

Si že kdaj opazoval ljudi, kako zapolnjujejo prostor v kakšni veliki menzi? Najprej zapolnijo kotičke, separejčke, prostor ob steni. Iščejo intimnost. Ravno tako mislim, da jih je malo, ki z užitek zaspijo v sobi s tridesetimi posteljami. Tudi odnosa, ki je vezan na serijsko delitev hrane, obvezno spoštovanje hišnega urnika itd., je malokdo vesel. Bil sem zraven, ko je družina obiskala dedka v domu za ostarele. "Ja, dedek, kje imaš pa brke", so ga najprej vprašali. Dedek je na svojem invalidskem vozičku postal še bolj žalosten: "Saj me niso nič vprašali. Rekli so mi, da bom bolj lep, če ne bom imel brkov." "Pa nisi!" "Vem", je žalostno odgovoril dedek. Verjetno si misliš, zakaj je bil dedek ob brke? Zato, ker se mora tisti bravec, ki je plačan po glavi, z brki še posebej ubadati. Ni važno, če jih je dedek nosil petdeset ali pa še več let.

Skrb za ostarelega človeka vidiš torej v družini?

Predvsem. In v okolju, kjer je preživel večji del življenja. Mislim celo, da se starostnik bolje počuti v slabših domačih pogojih kot v prvorazrednih kasarniških. Za mene namreč to ne pomeni kakovostnega preskoka, če nekoga iz trnjavega domačega gnezda zaprejo v zlato kletko.

Res pa se pri tem postavlja vprašanje, če sta sedanja družina

in njen statusni položaj v družbi dovolj humana za tako obvezo. Verjetno bi bilo potrebno družino v tej smeri revitalizirati, jo spomniti, osvestiti in tudi sicer omogočiti funkcioniranje v naravnem življenjskem ciklu. In glej špas: v tem letu družine so kaj malo govorili o tem. O ostarelih, o onemoglih, o odslužnih. V zlato kletke z njimi!

Ponudi ta program svoji politični stranki.

Nisem v nobeni politični stranki, vendar politično iritiram.

Kako naj si to razlagam?

Kako hočeš, sicer pa izraz iritirati prevajamo z vznemirjati. Včasih si bil zelo aktiven v ZSMS.

Seveda sem bil. Misliš, da mi je nerodno priznati, da sem bil zraven? Z menoj je sploh tako, da sem kar zraven. Če drugače ne, kot firbec. Od nekdanj. So se mladinci v Mokronogu spomnili prebeliti dom - bil sem zraven; so začeli igrati AMIDI - kot osmošolec sem jim organiziral prvi koncert; so bile mladinske delovne akcije - za eno vrečko značk imam, med njimi vsaj štiri udarniške. Naj jih sedaj nesem nazaj takratnemu predsedniku mladine? Noro! In tudi ljudje se še kar vozijo po tistih cestah, ki smo jih gradili. In voda še kar teče po ceveh, ki smo jih zakopali.

Res pa je, da nikoli nisem delal kalkulacij. Zdelo se mi je koristno in bilo mi je všeč. Ali pa obratno: da mi je bilo najprej všeč in sem šele potem ugotovil, da je bilo tudi koristno. Smo invalidi in gledališče Ane Montro skupaj naredili kraval po ljubljanskih ulicah. Bilo je koristno, kajti potem so komunalci vendarle porezali nekaj pločnikov, da je bil možen dostop z invalidskim vozičkom. Tako je s tem!

Z gledališčem Ane Montro si sploh prijatelj.

Dve leti sem bil Rita Pavone v predstavi Sanremo. Kakšen bogat hec! To je bila v tistem času najboljša amaterska predstava v takratni Jugoslaviji.

Vidim te tudi v reklamah.

Ja. V teh dneh me za kakšno sekundo lahko vidiš na TV zraven Tofa, ko ponujamo WD40. Zabavno.

Se pravi, da te ima kamera rada?

Menda res. Še bolj imam sam rad kamero. Fotografsko. Lahko se pobaham z razstavami v Velenju, Mariboru, Ljubljani...

Zakaj ne tudi v Mokronogu?

Ne boš zvedel, kajti tudi sam čakam odgovor na to vprašanje. Že od marca meseca leta gospodovega 1988. Takrat sem namreč ponudil razstavo upravi mokronoškega kulturnega doma. Ne bev ne mev. So pa v tistih časih vedno takoj reagirali, če smo na mladinskem plesu poškodovali kakšen vtikač, razmajali kakšen stol ali pa pozabili kakšno steklenico od piva. In to so paradoksi. Gospoda na oblasti je kar strastna v iskanju drobnih napak, ne zmore pa poguma, da bi ti omogočila predstavitev v dobrem.

Naj te še vprašam: Ali si Mokronožan ali Ljubljčan? Jaz sem Vili!

Pogovarjal se je Stane Peček

VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE

Podružnica Trebnje

Slovenska ljudska stranka se je formirala kot ena prvih političnih strank v večstrankarskem sistemu.

Na volitvah za župana in člane občinskega sveta 4. decembra bomo nastopili s kandidati, ki znajo, hočejo in bodo razvijali skupno, prijazno in odgovorno življenje na posameznih področjih v občini Trebnje.

SLS Ima vizijo prihodnosti

Zagovarjali bomo odprtost in sodelovanje vseh idej in programov na področju gospodarstva, kmetijstva, turizma, sociale, športa, šolstva idr., ki bodo človeku in naravi prijazni za razvijanje **S**amozavestne **L**okalne **S**kupnosti.

Želimo soustvariti gospodarsko uspešno, turistično prijazno in socialno strpno občino, ki bo imela ambicije, da jo po njenih kvalitetah spozna vsa Slovenija in izven meja.

SLS Razvoj je na strani pogumnih in tistih, ki znajo sodelovati.

Enakopravno bomo upoštevali razvojne možnosti in potrebe demografsko nerazvitih in obrobni vasi naše občine, prav tako tudi razvojne potrebe večjih središč.

Pri tem zagovarjamo politično sodelovanje in smo proti vsakemu političnemu izključevanju zaradi drugačnih pogledov na probleme.

SLS Eno dejanje odtehta mnogo besed

Življenje in odločanje v občini bo sestavljeno od reševanja konkretnih problemov, razdvajanje ob velikih političnih temah nas ne bo pripeljalo k razvoju. **SLS** je to že dokazala, saj je njeno skrb za starejše občane in pobudo za gradnjo doma starejših občanov, ki jo je zapisala v programu leta 1990, podprla večina političnih strank trebanjski občini in bo **SLS** vztrajala na izgradnji.

SLS Enakopravno upošteva vsa področja življenja

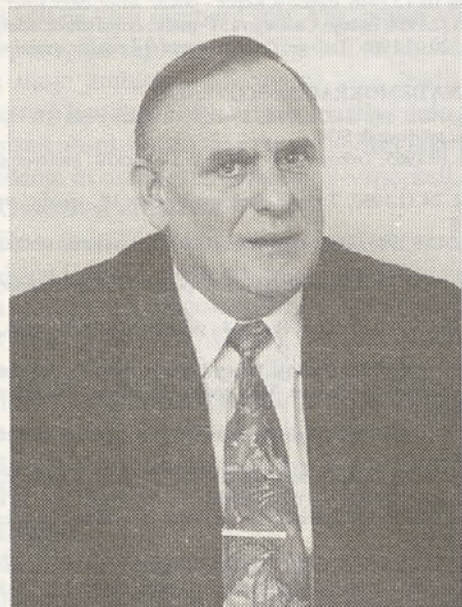
Zagovarjali bomo programe, ki zaradi premajhne politične moči ostajajo v ozadju: skrb za socialno, telesno, duševno ali drugače prizadete občane; možnosti za kvalitetno preživljanje prostega časa predšolskih, šolskih otrok, zagovarjali bomo formiranje urada za mladino, delovanje društev, skrb za vrednote družine, omogočanje stanovanjske gradnje.

Imamo program **SLS** za soodgovorno delo in sodelovanje pri razvoju občine Trebnje.

Imamo kandidate za člane občinskega sveta, ki bodo znali in hočejo uresničevati program: kmete, obrtnike, inženirje, profesorje, kulturne delavce, upokojece iz vseh KS občine Trebnje.

Imamo kandidata za župana: dipl.ing. Alojzija Metelka, ki bo z osebno in politično poštenostjo, znanjem in odprtostjo za ustvarjanje prihodnosti občine Trebnje garant uresničevanja nove podobe in vsebine lokalne samouprave v občini Trebnje.

KANDIDAT ZA ŽUPANA

ALOJZIJ METELKO dipl. ing.
ZA RAZVOJ IN SODELOVANJE

ZAUPANJE

Kandidaturo Alojzija Metelka za ŽUPANA je podprla, podpira in bo za njega glasovala tudi Socialdemokratska stranka Slovenije, Občinski odbor Trebnje, ker je edino za njega prepričana, da bo Alojzij Metelko s svojim političnim in strokovnim znanjem, odprtostjo do sodelovanja lahko razvil podobo občine Trebnje po meri vseh generacij in socialnih skupin.

Slovenska ljudska stranka in Socialdemokratska stranka Slovenije sta voljo skupnega nastopa za izvolitev Alojzija Metelka potrdili tudi s podpisanim sporazumom o sodelovanju.

OBIŠČITE NAS NA SHODIH V VAŠEM KRAJU IN PREPRIČALI SE BOSTE, DA SMO VREDNI ZAUPANJA.

ZDRUŽENA LISTA socialnih demokratov

SPOŠTOVANE VOLILKE! SPOŠTOVANI VOLILCI!

Hitro se bliža čas, ko bomo volilci s svojim glasom na voliščih izbrali take občinske svetnike in takega župana, za katere bomo menili, da nam bodo zagotovili tako lokalno samoupravo, ki bo v zadovoljstvo nas vseh. Izbirali bomo med kandidati, ki jih ponujajo politične stranke.

V Sloveniji imamo le eno stranko, ki je vedno na strani delavcev, upokojecev, žensk, mladih in vseh, ki živijo od lastnega dela in znanja.

Le eno stranko imamo, ki so ji razvojna vprašanja prva in ki med ljudmi namesto prepira in zdrah seje optimizem in dobro voljo.

Ta stranka je **ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV!**

Smo stranka z najboljšim programom in najboljšimi ljudmi. Posredujemo vam, spoštovani volilci, naslednje programsko sporočilo:

VSESTRANSKI RAZVOJ OBČINE NAJ NAREKUJEJO INTERESI IN POTREBE OBČANK IN OBČANOV, NE PA INTERESI POSAMEZNIH STRANK!

NAREDILI BOMO VSE:

- za razvoj vseh področij gospodarstva, ki bo zagotovil ohranitev delovnih mest in odpiranje novih;
- za varstvo okolja, rodovitne kmetijske zemlje in za ohranitev kulturne podobe naše krajine;
- za nadaljni razvoj krajevnih skupnosti, za tako obliko oblasti, ki bo občanom omogočala zagotavljanje svoje interese in potrebe;
- za mlado generacijo, za razvoj prijazne šole, za šolo brez ideološkega nasilja in brez verouka v njej, za izobraževanje mladih v skladu z njihovimi željami in potrebami sodobne demokratične družbe;
- za ohranitev in poglobitev vrednot družinskega življenja, reševanja stanovanjskih in drugih potreb mladih družin ter ustrezno varstvo otrok;
- pri reševanju pokojninskih vprašanj morajo sodelovati predstavniki upokojenskih organizacij in društev;
- za blagostanje in kakovost življenja, podpiramo vsa prizadevanja za izgradnjo doma ostarelih;
- za vključevanje občanov v ljubiteljske dejavnosti na področju kulture, športa in ostalih zvrsti in za razvoj njihove ustvarjalnosti.

Sodobno Slovenijo je možno graditi le na protifašistični tradiciji. Zato bomo vedno rekli "NE" vsem tistim, ki potvarjajo zgodovino, oskrunjajo spomenike in iz narodnih izdajalcev delajo heroje.

Nikoli ne bomo pristali na to, da se kot slabo in ničvredno zavrže vse, kar smo v Sloveniji dosegli v minulih 50. letih.

Spoštovani! volilke in volilci!

Zaupajte našim naporom za čimboljšo uveljavitev lokalne samouprave in nadaljni vsestranski razvoj naše občine in naše države Slovenije.

VOLITE KANDIDATE ZDRUŽENE LISTE SOCIALNIH DEMOKRATOV!

VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE '94 ● VOLITVE

LDS

LDS je mlada moderna stranka, ki uveljavlja liberalno in demokratično ureditev, ki pomeni spoštovanje človekovih pravic in državljskih svoboščin: enakopravnost, ne glede na raso, narodnost, spol, veroizpoved, politično ali drugo prepričanje.

Vztrajamo pri svobodi izbire in politike enakih možnosti na vseh področjih: od gospodarstva in politike do kulture. Svobodo bomo branili pred starimi in novimi kolektivizmi.

Pomembnejša poglavja programa LDS občine Trebnje so:

- ustvarjati pogoje za razmah gospodarskih dejavnosti (obrt, podjetništvo, kmetijstvo, trgovina, gostinstvo, turizem ipd.);
- izenačevanje življenjskih pogojev v smislu opremljanja vseh naselij in hiš z ustrežno infrastrukturo (elektrika, voda, ceste, telefoni ipd.);
- zagotoviti trdnjši položaj krajevnim skupnostim, predvsem s prenosom sredstev (prispevek za stavbna zemljišča, davek od stavb, sredstva za kulturo, šport, požarno varnost ipd.), ki jih bodo KS prejemale na osnovi dogovorjenih meril in usmerjale oz. porabljele brez "višjih posrednikov";
- vse svoje moči bomo usmerili v gradnjo doma starejših občanov in tako odpravili za nas sramotni eksodus tistih, ki vse svoje življenje dajo temu prostoru, a so v starosti potrebni domske oskrbe;

Kandidati liste LDS so:

- **enota Veliki Gaber:** 1. Janez Slak (ni član), 2. Milan Barle, 3. Stane Ravnikar (ni član), 4. Zdenko Praznik, 5. Anton Lavrih
- **enota Mirna:** 1. Franc Jevnikar, 2. Franc Frelj (ni član), 3. Peter Deu (ni član), 4. Marjan Umek, 5. Franc Kramar, 6. Jože Hočevcar, 7. Marjan Brerar, 8. Franc Kržič, 9. Marica Murenc
- **enota Trebnje:** 1. Ciril Pungartnik, 2. Igor Teršar, 3. Majda Ivanov, 4. Rafael Krevs, 5. Dragotin Perpar, 6. Anton Povhe, 7. Dušan Mežnaršič, 8. Marija Škoda, 9. Tomaž Vovk (ni član), 10. Martin Meglič (ni član), 11. Nikola Grubiša.

Pri kandidatih, ki so želeli, da okolje ve, da so le naši simpatizerji, je to napisano.

KANDIDAT ZA ŽUPANA

CIRIL PUNGARTNIK,

po poklicu ing. org. dela - smer poslovna smer. Je dober gospodarstvenik, izjemen poznavalec občine in njenih problemov in vztrajen dolgoletni zagovornik izenačevanja osnovnih življenjskih pogojev prebivalcev vseh naselij občine.

**KDOR VOLI KANDIDATE LDS,
GLEDA V PRIHODNOST!**

SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI

SKD

PERSPEKTIVE GOSPODARSKEGA RAZVOJA OBČINE TREBNJE, KOT JIH VIDIMO KRŠČANSKI DEMOKRATI

Razvijajoča se tržna ekonomija nas vsak dan znova poučuje, da je prišel čas samoiniciative. Ne moremo več čakati in še naprej pričakovati, da bo nekdo drug poskrbel za gospodarski razvoj občine: bodisi državne institucije bodisi druge družbene strukture. Napočil je čas, ko se moramo vprašati, kaj lahko sami storimo: mi, občani. Krščanski demokrati občine Trebnje smo si to vprašanje zastavili že večkrat in v tem zapisu želimo bralcem predstaviti svoje poglede na možnosti, prednosti in pomanjkljivosti ter pasti v gospodarskem razvoju okolja, v katerem živimo.

Ena od prednosti je brez dvoma v možnosti po sočasnem razvoju kmetijstva in industrije, v povezovanju obeh sektorjev. Možnosti zasebne iniciative se kot na dlani ponujajo v predelovalni in živilsko prehrabeni industriji ter v razvoju turizma.

V občini imamo znanega proizvajalca mini pekarn, mini mesarij, mlekarn, manjka le iniciativa mladih perspektivnih kadrov za ustanavljanje in razvoj družinskih podjetij na tem področju dejavnosti. Smisel decentraliziranega razvoja živilsko prehrabene in druge predelovalne industrije je poleg večje konkurenčnosti tudi v omejitvi dnevne migracije delovne sile, v ohranjanju podeželja, obnovi in razvoju vasi, predvsem pa v kvalitetnejši in pestrejši ponudbi potrošnikom.

Že pred časom pripravljena študija o razvoju turizma v občini Trebnje (avtor M. Koščak), razgrinja povezavo bogate kulturne in naravne dediščine s sedanjim utripom življenja kot podlago za turistično ponudbo skozi celo leto. Šibka infrastruktura, številne poti brez smerokazov, pomanjkljivo informiranje potencialnih gostov ter neurjeno okolje pa so pasti in prepreke, ki jih moramo še odpraviti. Odpravimo jih lahko le z dobrim organiziranjem, z več samoiniciative zainteresiranih, včasih tudi z več volje po sodelovanju, namesto po konkurenčnosti in medsebojnem rivalstvu.

Ni je dežele, ki bi imela na tako majhnem prostoru koncentriranih toliko nočitvenih in mini gostinskih kapacitet, kot se nahajajo v zidanicah po okoliških hribih. Ne čakajmo, da bo nekdo drug pripeljal goste, turiste, ki bodo kot v starih časih masovno prihajali na Dolenjsko pokušat vino in druge dobrote. Stavimo potrebne korake za pravo promocijo in izkoristimo možnosti pridobivanja dohodka na področjih, kjer imamo prednosti, kjer so možnosti že ustvarjene.

Ena od njih je tudi lovski turizem.

Sedaj obstoječa industrija v občini je glede na rezultate poslovanja sicer v razcvetu, še vedno v fazi rasti, vendar v kvalitativnem smislu. Širitev kapacitet večjih podjetij ni pričakovati. Nova prosta delovna mesta v obstoječi industrijski strukturi so vse redkejši pojav. Lastninsko preoblikovanje podjetij nosi s seboj racionalizacije in zniževanja stroškov na vseh področjih, tudi zniževanje števila potrebnih delavcev. Prihodnost je tudi s tega vidika v zasebni iniciativi, v odkrivanju novih priložnosti za proizvodne in storitvene dejavnosti in v razvoju drobnega gospodarstva.

Ena od pasti zasebne iniciative je pretiran razvoj na področju trgovine na drobno. Konkurenca je sicer dobra, saj niža nivo cen, za potrošnike je to pozitiven trend. Z vidika porabljenih sredstev - tudi kreditov za razvoj drobnega gospodarstva - pa je preobsežen razvoj trgovine neracionalen. Pretirano velike investicije v področje trgovine pomenijo namreč manj sredstev na razpolago za naložbe za drugo, morda proizvodne dejavnosti.

Področje urejanja infrastrukture, okolja in celostne podobe posameznih krajev in vasi je potrebno pospešiti z javnimi deli. S pravo informacijo, z jasnimi cilji in ustreznim vodenjem projektov na področju javnih del, bi lahko odpravili marsikatero ozko grlo v razvoju občine.

Čisto in urejeno okolje s primerno infrastrukturo je namreč predpogoj za doseganje željenih ciljev na področju turizma.

Za ekološko oporečno industrijo ni mesta v trebanjski občini. Podjetjem, ki še vedno onesnažujejo bivalno okolje, je potrebno z ustreznimi odloki to početje takoj preprečiti.

Na področju kmetijstva se bomo zavzemali za vključevanje čimvečjega števila krajev v projekte celostnega urejanja podeželja, za 100% pokrivanje stroškov pridelave kmetijskih pridelkov, za ureditev trga teh proizvodov ter za razvoj novih, tržno zanimivih kmetijskih kultur, še posebej tistih, ki jih bo mogoče izvažati.

Krščanski demokrati smo se v vseh dosedanjih razpravah zavzemali za pravično in razumno izpeljano denacionalizacijo. Ner glede na probleme v občini smo prepričani, da zahtevki denacionalizacijskih upravičencev ne ogrožajo in ne morejo ogroziti razvoja gospodarstva trebanjske občine.

Zavzemamo se za časovno krajše postopke pri pridobivanju obratovalnih dovoljenj, soglasij in registracij in za organizacijo ustreznih svetovnih služb in pomoči mladim podjetnikom. Ena od pomembnih zavor za hitrejši gospodarski razvoj na vseh področjih dejavnosti je preskromna ponudba razpoložljivih oblik financiranja. Menimo, da so banke v svoji politiki kreditiranja gospodarstva in še posebej novih projektov, še premalo dinamične.

Nanizali smo le nekaj misli kot uvod za nove spodbudne predloge in razprave na zborovanjih in srečanjih, ki se bodo v trebanjski občini vrstila v naslednjih tednih.

Sodelujte na njih, sodelujte z nami, skupaj bomo močnejši in razumejši pri oblikovanju lepšega jutri nas vseh.

Slovenski krščanski demokrati

KANDIDAT ZA ŽUPANA

JANEZ SMOLIČ,
roj. 21.5.1941, iz Vrhtrebnjega 15a, vodja montiranja PTT naprav v Ljubljani

Ali je program Socialdemokratske stranke Slovenije tudi naš?

Socialdemokrati si prizadevamo za socialno pravično, ekonomsko uspešno in pravno državo Slovenijo, zato imamo:

- jasen program gospodarskega razvoja Slovenije,
- podpiramo hitrejši razvoj malih in srednjih podjetij,
- ustvarjamo pogoje, v katerih se delavci ne bodo več bali za svoja delovna mesta in bodo plačani delu primerno,
- podpiramo in se borimo za tiste, ki se jim godijo krivice,
- nasprotujemo privilegijem,
- zahtevamo, da se denar, ki ga država troši za privilegije, nameni za dvig nizkih pokojnin, za štipendije, za dvig zajamčenih plač in pomoč socialno ogroženim,
- podpiramo sodelovanje z Evropsko skupnostjo, vendar brez razprodaje slovenske zemlje,
- naredili bomo vse, da bomo našim otrokom zapustili varno, zdravo in zeleno Slovenijo,
- zavzemamo se za enakopraven razvoj slovenskega podeželja in proti državnemu in regijskem centralizmu,
- zavzemamo se za hitrejšo spremembo v zdravstvu in šolstvu,
- tudi v bodoče bomo podpirali izgradnjo doma ostarelih občanov v Trebnjem.

Na lokalne volitve prihajamo z mladimi, ambicioznimi občani, ki se želijo dokazati in uresničiti predlagani program. Sodelujemo v vseh treh volilnih enotah za svetnike, medtem ko župana nismo predlagali, podpiramo pa predlaganega župana Slovenske ljudske stranke Alojza Metelka.

Spoštovano uredništvo

Seveda vemo, da je treba objavo reklam plačati. Ampak mi, učenci obeh osmih razredov z mirnske osnovne šole, denarja preprosto nimamo. Zato smo tudi hodili od vrat do vrat in nabrali toliko, da smo si v oktobru lahko organizirali dvodnevno ekskurzijo. Obiskali smo Prežihovino, Ivačko jezero, Pliberk, Gosposvet-sko polje, Minimundus in prespali v Kranjski gori. Veliko lepega smo videli in voliko koristnega smo zvedeli. In sedaj bi se radi zahvalili vsem dobrotnikom, ki so nam to omogočili: Pizzeriji Carmen, gostilni Kolenc, gostilni Pri Francki, podjetju Greda, mlinu Grebenc, fotografu Platiš, čistilnici Jevnikar, trgovini Mercator, KPD Dobu, trebanjski Pekarni, Turistični agenciji Mobil iz Boštanja, domači osnovni šoli, razredničarkama in nazadnje tudi vam, uredništvu Občinskega glasila, če boste to našo zahvalo objavili.

d.p.

Letovanje trebanjskih otrok na Debelem rtiču

Centru za socialno delo Trebnje je bila v letošnjem letu ponovno zaupana organizacija letovanja za otroke iz socialno ogroženih družin in za zdravstveno ogrožene otroke. Vključenih je bilo 60 otrok. Otroci so letovali teden dni na Debelem rtiču. Poleg strokovne delavke Centra za socialno delo Trebnje smo k sodelovanju povabili tudi 7 prostovoljcev. Posebna skrb je bila letos posvečena dejavnosti, saj smo želeli doseči, da letovanje ne bi bilo le kopanje, pač pa da bi otroci imeli možnost ustvarjalnega sodelovanja, prijetne zabave in teden dni zdravega življenja.

Delo je bilo organizirano v delavnicah - likovni, plesni in literarni, pripravili smo zabavne igre, celodnevni izlet z ribičem in zaključni večer, na katerega so otroci povabili starše, predstavnike občine Trebnje, ZD Trebnje in Zavoda za zdravstveno varstvo Novo mesto.

O samem počutju in utripu poletnega tabora najbolje pričajo spisi in utrinki otrok, ki so jih zbrali v biltenu. O vtisih so otroci pisali v literarni delavnici na letovanju in tudi po vrnitvi domov - predstavljamo vam jih nekaj:

Na morju

Pred šolo nas je prišel iskat avtobus. Ko smo prišli na Debeli rtič, smo se najprej razdelili po skupinah, nato smo si ogledali sobe, potem pa smo šli na kosilo, po kosilu pa na plažo. Vsak dan smo se dvakrat kopali, veliko smo se igrali, dobili smo tudi sladoled. Proti večeru smo hodili na ples. V sredo smo se peljali z ladjo v Piran, tam smo si ogledali akvarij morskih ribic. Na ladji smo imeli tudi piknik. Piknik mi je bil zelo všeč. V soboto sem dobila priznanje v skupini Orki za drugo mesto za urejenost sob. V nedeljo smo se odpravili domov. Letovanje mi je bilo zelo všeč.

Petra, 2. razred

Otroci so se z ladjo Lotos popeljali po morju

Na ladji Lotos

Med počitnicami smo s skupinami odšli na Debeli rtič. Tam smo bili en teden. Imeli smo se lepo. Ko je prišel četrtek, smo se peljali z ladjo. Peljali smo se do Pirana. Tam smo si ogledali morske živali. Od tam smo se odpeljali kopat. Ko smo se kopali, je ribič pekel ribe in kalamare. Potem smo se peljali proti Debelemu rtiču. Nekateri so zapeli ali povedali kaj. Prispeli smo tja, kjer so nas čakale druge skupine. Tako je stekel naš čas. Uživali smo.

Polona, 4. razred

Navdušen sem bil nad pečenimi ribami in kalamari.

Andrej, 3. razred

Uspešna predstavitev trebanjske Galerije samorastnikov na Slovaškem

Trebanjska Galerija samorastnikov, ki je zastopala Slovenijo, se je uspešno predstavila na mednarodni razstavi naivne umetnosti INSITA '94 v Bratislavi na Slovaškem. INSITO '94 je pripravila Slovaška narodna galerija pod pokroviteljstvom UNESCO. Na razstavi, ki je bila na ogled med 18. avgustom in 9. oktobrom letos v Esterhazijevi palači v Bratislavi, je bilo razstavljenih 32 del iz stalne zbirke galerije. Ta dela je ustvarilo 11 slovenskih umetnikov: Kon-

rad Peternelj - Slovenec, Jože Peternelj - Mausar, Boris Lavrič, Franci Lesjak, Sandi Leskovec, Greta Pečnik, Viktor Magyar, Boris Žohar, Anton Repnik, Anton Plemelj in Nataša Prestor. Umetniki so sodelovali na taborih likovnih samorastnikov v Trebnjem med leti 1972 in 1994.

Na razstavi je sodelovalo 19 držav z vsega sveta (Brazilija, Ciper, Češka republika, Danska, Finska, Francija, Nizozemska, Hrvaška, Madžarska, Nemčija, Poljska, Portugalska, Rusija,

Slovaška, Slovenija, Švica, Italija, Turčija in Peru), predstavilo se je preko 200 umetnikov z več kot 500 umetniškimi deli.

Mednarodna žirija, kateri je predsedoval dr. Bato Tomašević iz Velike Britanije, je podelila sodelujočim na INSITI '94 priznanja. Slovenija oz. Galerija samorastnikov iz Trebnjega je prejela častno priznanje za nacionalno selekcijo. Med posamezniki pa je častno priznanje prejel Konrad Peternelj - Slovenec.

S Slovaške je potovala razstava v Nemčijo v Nuremberg, kjer je bila na ogled v Messezentrum od 22. oktobra do 1. novembra 1994.

Pregled svetovne naivne umetnosti je trienalna prireditelja. Upamo in želimo, da bo trebanjska galerija leta 1997 na INSITI spet sodelovala in se predstavila tako ali pa še bolj uspešno, kot se je letos.

Marjeta Bregar

Kdo je pravzaprav ta Provideo?

Provideo d.o.o. z Mirne je najel trebanjsko kulturno dvorano in prvi vikend v septembru začel s predvajanjem celovečernih filmov. Šlo je za dovolj pogumno poslovno potezo, saj je kazalo, da se ta dejavnost po eksploziji videa in večletnih neuspešnih poskusih KUD Pavel Golia Trebnje kar nekako ne more več izviti iz neodzivnosti. Številno gledalcev se je še isti mesec za nekajkrat povečalo, pri filmski uspešnici Kremenčkovi pa je bila dvorana drugi dan - 5. oktobra - razprodana, čeprav so film izjemoma vrteli med tednom,

ker za vikend niso dobili prostega termina. Filmi se sicer predvajajo ob vikendih, v petek in soboto ob 19. uri uspešnice, v nedeljo ob 18. uri pa umetniški filmi za zahtevnejše gledalce. Kremenčkovi, letošnja svetovna filmska uspešnica, se bodo ponovili med božičnimi in novoletnimi prazniki; prednovoletni čas pa bo nasploh zelo pester, tako vsaj obljublja v Provideu, kjer so si zastavili izjemno zahteven cilj: pripeljati v Trebnje filme še v času, ko jih gledajo po večjih mestih drugod po svetu. S filmi je tako kot s svežim kruhom -

povsem drugače omamni so, dokler so "sveži", pravi jo v Provideu.

In kdo stoji za oživitvijo trebanjske kinodvorane?

Jože in Tomaž Lončar, oče in sin, lastnika videoteke Daša, v kateri mesečno izposodijo čez 1000 video kaset in kjer so se že pred dve letoma odrekli "piratskim" posnetkom, lastnika firme, v kateri izdelujejo video kasete najrazličnejših dolžin in končno lastnika firme, ki distribuira video in kino program za Slovenijo.

Marko Kapus

Ženska rekreacija v Mokronogu deluje aktivno že trinajsto leto. Vadba poteka v telovadnici OŠ vsak torek od 19. do 20.30. Poleg radne vadbe se članice udeležujejo še plavanja v Šmarjeških Toplicah in rednega pohoda od Litije do Čateža. Letošnje leto so sezono začele s pohodom na 2132m visok Storžič. Na sliki udeleženci pohoda na Storžič.

Nov zakon o pošti

Jože Kuček, svetovalec in namestnik vodje DE Pošta.

Z novim zakonom o pošti, ki bo po hitrem postopku sprejet še letos, se bo na marsikateri pošti v Sloveniji spremenil delovni čas. Po besedah Jožeta Kukca, namestnika vodje DE Pošta iz PTT Novo mesto, naj bi se v trebanjski občini delovni čas spremenil na Mirni in Mokronogu. Pošti naj bi bili odprti dlje v popoldanskem času.

Besedilo in foto: Janez Platiš

Pridelovanje lešnikov

V času, ko pridelovanje nekaterih kmetijskih kultur postaja manj zanimivo, ni odveč proučitev rentabilnosti gojenja nekaterih manj razširjenih sadnih vrst. Tokrat je ta sadna vrsta leska.

Leska je sadna vrsta, ki je skoraj najmanj zahtevna med vsemi sadnimi vrstami. Pri nas je najprimernejše gojenje leske do nadmorske višine 400 metrov. Lahko jo gojimo tudi v ravnini, vendar so najprikladnejše dobre vinogradniške in sadjarske lege. Napada jo sorazmerno majhno število boleznih in škodljivcev, zato je za intenzivno pridelovanje lešnikov potrebno le kvadratno škropljenje letno.

Pomemben je podatek, da povpraševanje po lešnikih močno narašča. V zadnjih tridesetih letih se je poraba lešnikov v svetu povečala za trikrat. Tudi slovenska živilska industrija, zlasti industrija čokolade, porabi velike količine lešnikov. Naša domača pridelava pokriva le 10% potreb po lešnikih, ostalih 90% pa jih moramo uvoziti.

Tudi ekonomski pokazatelji pridelave, ki v največji meri motivirajo ali pa odvrnejo kmeta od sajenja te ali one kulture, so ugodni. Priprava nasada lešnikov je sorazmerno poceni, saj posadimo le 400 do 500 sadik po hektarju. Sadike pa so precej cenejše v primerjavi s sadikami jablan in hrušk. Če navedem še podatek, da pridelamo po hektarju v času polne rodnosti 1000 do 1800 kg lešnikovih jedrc, ki imajo ceno na drobno med 700 in 900 tolarji (cene na debelo so najbrž za polovico nižje, pa kljub temu zanimive), se zastavlja vprašanje, zakaj tolikšen uvoz in zakaj v Sloveniji ne širimo bolj te sadne vrste. Eden od razlogov je prav gotovo nepoznavanje tehnologije pridelave. Nekateri tudi trdijo, da je v Sloveniji malo kvalitetnih sadik lešnikov, zlasti takšnih, pri katerih lešniki sami izpadejo iz ovojnice. Ti dve oviri je v sedanjem času lahko preseči.

Daleč največ dela zahteva obiranje. Na uro lahko oberemo od 4 do 12 kilogramov lešnikov, kar pomeni, da je potrebno obiranju več delovne sile. Vendar pa se v novejšem času uveljavljajo obiralni stroji, ki delujejo na principu sesalne cevi. S takšnim strojem in tremi delavci je mogoče obrati 120 do 700 kilogramov lešnikov na uro. Nadalje imajo lešniki to prednost, da jih lahko skladiščimo za daljši čas in za skladiščenje ne potrebujemo dragih skladišč.

Glede na vse navedeno bo pridelovanje lešnikov v Sloveniji pa tudi v naši občini dobilo prav gotovo pomembnejše mesto. Nasade lešnikov lahko sadimo tudi na zemljiščih, ki so zaradi nagnjenosti terena manj primerna za strojno obdelavo. S tem bodo tudi marsikateri kmetijske površine bolj izkoriščene. Ker uspešno gojimo lesko na področjih, ki so kmetijsko manj intenzivna in pa na področjih, ki so demografsko ogrožena, lahko ta sadna vrsta predstavlja tudi prispevek k uresničevanju ekološkega programa razvoja slovenskega kmetijstva.

Janko Širec, dipl.ing.

Kmetijska svetovalna služba Trebnje

Samo kri lahko nadomesti kri in s tem rešuje življenje

Za tiste občane, ki imajo pomisleke, naj povemo:

1. Kri lahko da vsak zdrav človek od 18. leta starosti naprej, in sicer moški vsake 3 mesece, ženska pa vsake štiri mesece do pol litra, kajti človek ima 5 litrov krvi.
2. Pred odvzemom krvodajalca pregleda zdravnik.
3. Krvodajalec se ne more okužiti pri darovanju, ker se uporabljajo igle za enkratno uporabo.
4. Dajanje krvi ne slabi organizma, ne terja dodatne hrane in zato ne redi, zredi se le, kdor misli, da mora več jesti.
5. Na odvzem se ne prihaja tešč, temveč se zajtrkuje nemastna hrana (kruh, marmelada, čaj).
6. Kri darujete zastonj, zato jo tudi zastonj prejemo, kajti krvi, ki ste jo darovali, ne sme nihče prodajati.

OO RK TREBNJE

Kjer je bil, kakršen je bil!

V naslovu napisano geslo si je zastavil Ildefons Rea, opat znamenitega benediktinskega samostana na Montecassinu v Italiji leta 1945, ko so ga vprašali, če ne bi morda do kraja porušenega samostana v bombnem napadu leta 1944 nadomestili z novo stavbo nekje v bolj dostopni nižini, kot je gora Montecassino na 517m nadmorske višine - in na sodoben način grajene, kar bi gradnjo znatno pocenilo. S podobnimi vprašanji se pri reševanju kulturnih spomenikov ves čas po vojni srečujemo tudi mi.

Na Veseli Gori pri Šentrupertu smo lahko že nekaj časa opazovali prizadevanje g. župnika Vidica, da bi do kraja dotrajano streho na desnem zvoniku p.c. sv. Frančiška Ksaverija obnovil, preden bi se sama podrla. Odre so pred kratkim podrli in pred nami je v bakreni preobleki zablestel zvonik v obliki, kakršno je imel od leta 1885, ko sta oba zvonika zaradi bližnjega požara pogorela s cerkveno streho vred. Strehe so bile pred tem namreč pokrite s škodlami in zato nevarno vnetljive.

Ob tem primeru se je spomeniško varstvena stroka znašla pred povsem novim vprašanjem, ali stolp obnoviti v prvotni obliki, kakršno je dobil ob svojem nastanku leta 1735, ali v obliki, ki jo je dobil po požaru leta 1885. Od strokovnih služb je dobil g. župnik odgovor, da naj dobi zvonik tako streho, kakršno je dobil po požaru, saj so okoliški prebivalci take navajeni. Čas, v katerem je nastala, pa je bil baročni umetnosti skrajno nenaklonjen, saj je bila to doba epigonskih stilnih obdobij, ki so vsiljevala vse novo: novo gotsko, novo renesančno, novo klasicistično itd. Tako gledanje je posredovala našim krajem predvsem znana "dunajska šola", ki je pri tem večkrat vsiljevala nam povsem tuje oblike. Tako je tudi strehe zvonikov na Veseli Gori obnovila v novogotski obliki, ki so bile takrat zelo udomačene na Saškem in povsem neprimerne za nadomestilo čistim stilnim zahtevam visokega baroka, kakršne so uresničene prav v veselegorski cerkvi, ki je bila zgrajena iz enovite zamisli v gradnji in opremljenosti predstavlja enega najdragocenejših spomenikov zrelega baroka na Slovenskem.

Med drugim je imela cerkev tudi nekaj posebnih značilnosti. Stavbeniku, ki jo je zasnoval, je bilo veliko do tega, da bi cerkev blestela v vsej razkošni baročni vablji-

vosti in je temu podredil celo take rešitve, ki do tedaj niso bile v navadi. Da bi poudaril razgibano baročno pročelje je postavil oba zvonika pravokotno na radij kroga, na katerem počiva osrednja kupola, zamenjal skorajda obvezno orientacijo vzhod-zahod z zahod-vzhod in s tem dosegel, da je pročelje že na daleč delovalo v dveh smereh: ena je vabila romarja iz magistralne ceste Mirna-Šentrupert, druga pa neposredno po prihodu na goro, ki se vije po pobočju na vzhodni strani hriba. K temu je dodal še dva elementa za večji učinek: izredno razkošne baročne strehe na oba zvonika, v notranjost pa je zgodnje jutranje sonce skozi veliko baročno okno med obema zvonikoma obsijalo veliki oltar, ki je pod sončnimi žarki ves blestel v pozalti. Tako je romar lahko že iz doline razmišljal o veselju, ki ga čaka na gori in ko je stopil v cerkev, ga je resnično obsjal "odsvit onstranske gloriije".

Pred požarom je imela cerkev škodlaste strehe na obeh kupolah, ki so komponirane po sistemu dvogrbne kamele, brez svetlobnice na vrhu osrednje kupole. Zvonika pa sta imela kvalitetno obliko zvonika zrele baročne dobe, ki jih je bilo pri nas le malo: nad zvonasto kapo se je dvigala podolgovata "čebula", močno ojačana v spodnjem delu, nad njo je bila razmeroma visoka svetlobnica, manjša "čebula" pa je nosila svet in križ. Razgibana površina zvonika je dopolnjevala sli-

kovito cerkveno stavbo, ki se je v izjemni lepoti odslikavala na zelenem ozadju šentruperskih hribov; če pa si jo pogledal iz katerekoli druge strani, je ždela kot diamant vrh grebena Vesele gore.

Za trenutek se še pomudimo pri geslu opata Ilje Fonza - po njem benediktinski samostan danes zopet blesti v svoji prvotni obleki na gori Montecassino. Če se ne bi zanj odločil, bi bila Evropa ob enega najlepših umetno-

stno zgodovinskih spomenikov za večne čase, tako pa vsaj v reproduktivni obliki lahko obiskovalec začuti duha, ki se je tu udejanjal vse od sv. Benedikta naprej. (Tudi v Kostanjevici na Krki so pri obnovi zvonika to še vedeli). Pri nas pa smo zadovoljni s tem, da bomo ponujali to, česar so se ljudje navadili, in ne tistega, kar je v resnici vredno.

Marko Marin

Združenje za medsosedsko pomoč: Strojni krožek Temenica - Mirna

Zaradi želje kmetovalcev po uporabi sodobnih kmetijskih strojev, ki pa so zelo dragi, so se tudi kmetovalci na območju občine Trebnje odločili ustanoviti združenje za medsosedsko pomoč: Strojni krožek Temenica - Mirna, in sicer z nameni:

boljša izkoriščenost sodobnih strojev; lastnik stroja opravlja določene usluge po cenah, ki jih določajo republiške institucije; pravočasno in strokovno opravljeno delo ali usluga; dopolnilni zaslužek na kmetiji.

Do sedaj se je v strojni krožek včlanilo 145 kmetovalcev. Od teh jihz 45 že ponuja in opravlja usluge s kmetijskimi stroji, in sicer:

8 s pnevmatskimi sejalnicami za setev koroze, 4 z balirkami za baliranje sena, 5 z obiralci koroze, ostalo pa so kombajni za kombajniranje žit.

V letošnjem letu so bile opravljene naslednje usluge:

s pnevmatsko sejalnico je bilo posejanih okoli 350 ha koroze; z balirkami je bilo pospravljenih okoli 8000 bal sena, otave, slame; v občini imamo 28 kombajnov, ki so poželi 80% žita; z obiralci koroze je bila pospravljenjena koroza z 80 ha.

Člani strojnega krožka so lahko koristniki in ponudniki uslug s kmetijsko mehanizacijo. Poudariti je potrebno, da usluge niso obdavčene, in sicer do 64000 SIT/ha obdelovalne zemlje v lasti ali najemu brez gozdov.

Na ustanovnem občnem zboru oktobra 1994 je bil za vodjo izbran inž. Drago Sila iz Trebnjega (Tel.: (068) 44

889 od 19.00 - 21.00 ure), ki bo v prihodnje operativno vodil krožek. Prosimo vse kmetovalce, ki so pripravljene nuditi usluge s kmetijsko mehanizacijo ali usluge v delu (v primeru nesreče na kmetiji, sezonsko delo na kmetiji, pomoč v času bolezni), da to sporočijo zgoraj omenjenemu vodji strojnega krožka. Vse usluge se bodo obračunavale po veljavnem katalogu stroškov kmetijske mehanizacije.

Kmetijska svetovalna služba Trebnje

Tone Zaletel, ing.agr.

Visoko zastavljeni cilji in pričakovanja

Badmintonski klub TOM Mirna si je v sezoni 1994/95 zastavil izredno ambiciozne načrte, uvodna tekmovanja pa kažejo, da jih bo bržkone tudi uresničil.

Eden poglavitnih ciljev je vsekakov ohranitev vodilne vloge v slovenskem badmintonu v starostnih kategorijah do 12, 14 in 16 let. Mladi igralci BK Tom so zablesteli že na državnem prvenstvu do 16 let v Mariboru, na katerem je pri dekletih zmagala Nina Šumi, ki je skupaj z Uršo Plahutnikovo brez večjih težav slavila tudi v igri dvojic. Pri mladincih je presenetil Aleš Mum, ki se je s kakovostno igro in zgledno borbenostjo uspel prebiti v polfinale. Presenetljivo dobro sta zaigrala tudi Mum in Kirm v moških dvojicah, saj sta klonila šele v finalnem obračunu. Dvome strokovnega vodstva kluba, da bodo v letošnji sezoni najšibkejši mladi igralci BK Tom do 12 in 14 let, sta povsem odpravila Bojan Kolenc in Uroš Škerbiš. V konkurenci do 12 let je Kolenc v Trebnjem osvojil tretje mesto, Škerbiš pa je presenetljivo, a zaslužno slavil v Lendavi. V finalu je premagal domačina Horvata, pred tem pa je v polfinalu izločil glavnega favorita in prvega nosilca Miho Poharja (Olimpija).

Za nadaljni razvoj badmintona na Dolenjskem je vsekakor izredno pomembna odlična for-

ma, ki jo je na prvih turnirjih prikazal Sašo Zrnec, najboljši slovenski igralec v zadnjih letih. Zrnec se je namreč na prvem v nizu t.i. A turnirjev, ki šteje za jakostno lestvico v sezoni 1994/95, skorajda poigral s tekmeči in zlahka zmagal. Odlično je S. Zrnec zaigral tudi na Mednarodnem prvenstvu Slovenije, saj je šele po hudem boju v drugem kolu klonil proti odličnemu Rusu Khachaturjanu, ki je sodil v ožji krog favoritov na tem tekmovanju. Zrnčeva uspešna vrnitev potem, ko so ga mlajši igralci nekajkrat premagali, je toliko bolj pomembna za celoten klub, ker je Sašo kot trener in večkratni državni prvak vzornik številnim mlajšim igralcem.

Glede na precejšnjo finančna sredstva, ki jih je treba zagotoviti, je pomembna tudi pridobitev novega sponzorja, mirnske Grede. Ta poteza vodstva kluba je ob siceršnji pomoči glavnega sponzorja tovarne Tom omogočila, da je BK Tom uspelo pritegniti uveljavljenega trenerja Mileta Čuka, kar je dodatno jamstvo, da bo mirnski klub ambiciozno zastavljene cilje tudi uresničil.

(M.Č.)

PABERKI
POBIRA JIH STANE PEČEK

Darilo je vedno dragoceno

Večer v prijazni mirnski restavraciji Dana se je za družčino osmisli v večno odprto temo o umetnosti. Razumljivo: skrbno razobešene risbe likovnega samorastnika Antona Plemlja so naravnost izzivale in tudi Majda, takratna šefica kuhinje in natakarica, je bila nadvse skrbna:

- Če vas smem spomniti, jutri je osmi marec. Ko že razpravljate o slikah, morda bi eno kupili za darilo? Samo po petsto dinarjev so.

- Hvala za idejo, se je navdušil Janez Kranjc, tajnik občinskega izobrazbenja. Je tudi tista barvna na prodaj?

Obešena je bila takoj pri vnosu in je, edina v barvah, opozarjala kot nekakšen dežurni šolski pedagog - na vso resnost vsebine, razobešene v prostoru.

- Ja, ja, seveda je na prodaj, samo še enkrat dražja je.

Bojan Brezovar, kulturnik in ravnatelj šentruperske osnovne šole, se je (kot vedno, kadar je dregnil v kaj pomembnega) najprej dvakrat na dolgo in globoko odkašljajal:

- Janez, saj ne rečem, da slika slabo učinkuje, ne predstavlja pa čisto nič! Ena sama zmešnjava barv! Povej Stanko, če ni res?

Stane, občinski kulturnik in tretji sobesednik omizja se ni pustil izzvati v ponujeno sovprego. Kaj pa če je ravno v tisti zmešnjavi barv jedro sporočila? Stvari je treba malo pretuhtati. Na koncu koncev slika sploh ni slaba. Je moderna. Nabita z energijo. Pravo razkošje barv, čeprav se je treba vprašati, zakaj se je slikar sploh odločil, da jo je

razstavil? Niti po stilu niti po tehniko nekako ne spada na razstavo. Toda slikar že ve! Treba je razmisliti, saj ne gre, da bi vse dobil na krožniku!

- Tu ni kaj razmišljati, je prepričeval Janez. To je treba samo brati. Poglejta: dam sliko stran (jo je dal!); kaj vidita? Vidita, da vrsta ostalih risb opozarja na nek ustaljen, normiran red, ki pa je monoton, konzervativen in brez ustvarjalne nabreklosti. Življenje brez rojevanja! Pesimizem! Dam sliko nazaj in vse skupaj takoj dobi prispodobno današnjega časa: noro naprej! V eksplozijo barv, kar pomeni in eksplozivno idejo. Predvsem pa je pomembno, da slika tudi sama po sebi ves čas obdrži svojo osebnost, se pravi vsebino.

- Janez, je skoraj zastokal Bojan, nikar z vsebino! Pavla bo zjutraj s to vsebino podkurila v štedilniku, če jo boš res odnesel domov.

Pa jo je. Ne takoj. Čez kakšne tri ali štiri ure, ko je bilo že jutri, se pravi, ko je bil že osmi marec, jo je kupil in odnesel za darilo (malo tudi v opravičilo za zamudo - vendar je to že ugibanje) svoji ženi Pavli.

Seveda se je Majda takoj zjutraj pohvalila, da je prodala najdražjo sliko z rastave. Takrat je

med avtorji celotne zamisli nastala zadrega: kako povedati tehnični direktorici tovarne, da je vse skupaj le hec. Namreč, slika sploh ni bila Plemljeva. Nastala je v propagandnem oddelku domačega tovarne, na pulu Abinovega Tineta. Na ta pult je Tine vsak ponedeljek položil list šelešamerja in potem ves teden na njem mešal in preizkušal odtenke barv, preden jih je nanašal na površino, ki jo je moral prebarvati. Včasih je to bil osutek za novo etiketo, včasih plakat, ali pa reklamni pano. Na ta način se je v nekaj dneh na tistem papirju nabralo nešteto barv v vseh mogočih oblikah. Največ je bilo črt, črtic, krogcev in pikic; včasih tudi sled ponedeljkeve malice. Prava moderna umetnost, je nekdo tisti dan glasno ugotovil. Drugi (če ni bil Patev Tonček ali pa Ajdiškov Mirc) je dal idejo in slika se je, izrezana v primeren format in postavljena pod steklo, znašla na razstavi. Ceno so določili zelo enostavno: ker je barvna, naj bo še enkrat dražja od Plemljevih risb. Če bo sliko res kdo kupil (seveda ni nobenih šans!), bo povabljen na pijačo! Sicer pa je smeh pol zdravja.

Uh, uh! Kdo bo sedaj vse to razložil kupčevi sopotnici Pavli

Banič-Kranjc, tehnični direktorici tovarne Dana?

Kdo? Majda, saj je ona prodala sliko! Pri malici naj ji to pove denar naj ji vrne. Vendar je denar včasih težje vrniti kot ga dobiti. Posebno še, če ne starta s praviimi koraki.

- Saj ne boste zamerili, če vas zmotim pri jedi? Veste, nekaj vam moram povedati o tisti sliki, ki ste jo dobili v dar.

- Ali jo je pozabil plačati? Nič čudnega, malo ga je imel sinoči pod kapo. Brez skrbi! Še danes se bo oglašil. Saj razumete, bil bi užaljen, če bi jaz sedaj poravnala.

- Ravno to je narobe, da je slika kar plačal. Verjemite, da sem mu vsaj petkrat povedala, naj jo brez zadrege prinese nazaj, ker vam gotovo ne bo všeč.

- Lepa naša punca, si je Pavla vzela čas za materinski poduk, zapomnite si nekaj: darilo vam mora biti vedno všeč! Mimogrede vam še to zaupam, da se je moj mož Janez kar nekaj semestrov družil z umetnostno zgodovino in se v to gotovo bolj razume kot jaz. Pa še to vam povem, da mi je slika resnično všeč.

Ostalo je pri tem. Tudi kasneje, ko je zgodnica z dobrohotnim smehom poskakovala med prijatelji in znanci.

Terme v Mokronogu?

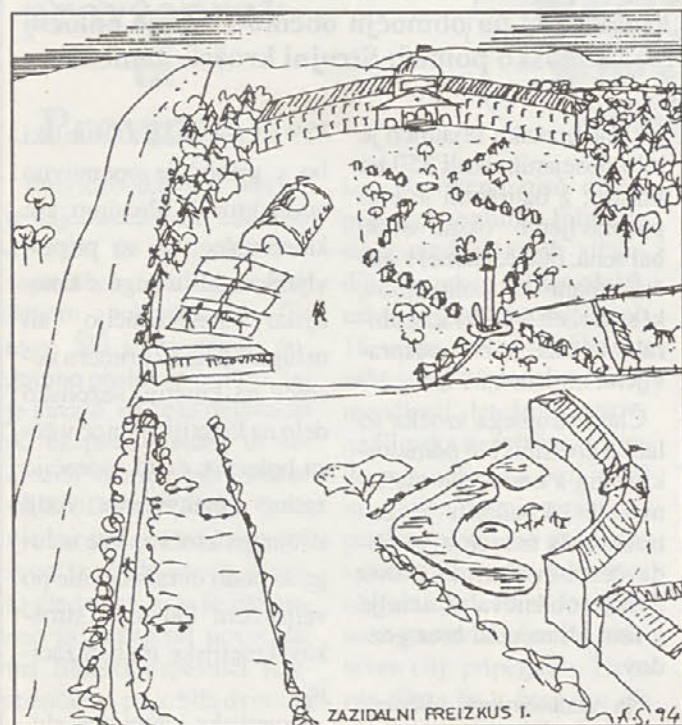
Po Mokronogu že nekaj časa krožijo govori, kako naj bi v Martinji vasi, tam, kjer je bila piščančja farma, zgradili termalno kopalnico. Na krajevni skupnosti so nam v zvezi s tem ponudili dokument s prvimi strokovnimi razmišljanji. Objavljamo skico in možen vsebinski program.

Projekt naj bi se uresničeval v treh etapah. Prva bi prinesla 40 bungalovov, 3 pokrita tenis igrišča, 3 odprta tenis igrišča, zunanji bazen s termalno vodo, pokriti bazen s termalno vodo, ureditev objektov za zunanjo rekreacijo v bližnjih gozdovih in parkih, restavracijo, ureditev objektov za zdravstveno oskrbo, trgovino in servisne dejavnosti. V drugi etapi bi bil postavljen sanatorij s 50 posteljami, posteljami za posthospitalizacijo, objekti in opremo za servisne dejavnosti, prav tako za dodatne zdravstvene dejavnosti.

V tretji etapi bi bili zgrajeni še igralnica ter konjušnica za plemenite konje.

Predvidevamo, da bo nadaljevanje dokaj odvisno od raziskav, ki naj bi potrdile v "Analizi obstoječega stanja" zapisano trditev: "V bližini je zdravilišče Šmarješke Toplice. Iz tega geografskega področja bo črpana voda za Terme Mokronog."

S.P.

Kegljačice Mercatorja tretjo sezono v ligaški konkurenci

Cveta Veble - srebrna medalja na državnem prvenstvu

Igralke trebanjskega Mercatorja, ki uspešno nastopajo v medregijski ligi, so pred začetkom nove sezone. Štirinajstčlanska ekipa skrbno vadi na kegljišču v Krškem. Kljub poškodbam, ki so ekipo doletele v prejšnji sezoni in oddaljenosti objekta za nastope, so Trebanjke v močni konkurenci osvojile solidno četrto mesto med sedmimi moštvami, ki imajo daleč boljše pogoje za delo.

V okviru Območne kegljaške skupnosti Novo mesto so osvojile vsa prva mesta. Uspešno so se kosale z najboljšimi igralkami na turnirjih v Ljubljani, Celju, Postojni, Domžalah in Kočevju in tudi na državnih prvenstvih. Posebej se je izkazala Cveta Veble, ki je na drugem državnem prvenstvu veteranov v Ljubljani, ponovila lanski uspeh in s 379 podrtimi keglji osvojila srebrno medaljo. Živi-

mo v upanju, da bo naši ekipi z nujno potrebnimi sredstvi v pomoč priskočilo gospodarstvo in podjetniki, da bi dosegali še uspešnejše rezultate, saj zagnanosti ne manjka - nam je povedal trener Niko Goleš.

Zopet novoletne prireditve in obdarovanje otrok

Pred dvema letoma so ponovno oživele prireditve za otroke ob pričakovanju novega leta, ki so jih organizatorji poimenovali VESELI DECEMBER.

Tudi v letošnjem letu naj bi bilo nekaj takih prireditev, ki jih pripravljajo skupaj Zveza kulturnih organizacij, Društvo za zdravje in sožitje v družini, trebanjske šole in vrtci ter drugi, ki so pripravljeni sodelovati.

Izvršni svet občine Trebnje je tudi zagotovil sredstva za skromno obdarovanje vseh predšolskih otrok v občini.

Ker želimo, da bi bilo novoletnih prireditev čim več in da bi bila tudi osrednja prireditve v Športni dvorani Trebnje programske kar najlepše in bogate vabimo vse podjetnike, obrtnike, podjetja in ostale, da nam pri tem pomagata s svojimi prispevki.

Spomnimo se našega otroštva, belih snežink, pričakovanja moža z belo brado in kučmo, ki je na saneh prišel iz daljnega sneženega severa, okraševanja božičnega drevesa, svete noči in sreče, ki smo jo doživeli v starševskem objemu ob pogledu na spokojno belino zasnežene narave.

Prispevajmo za srečo naših otrok.

Prispevke pošljite na račun: Društvo za zdravje in sožitje v družini, s pripisom "za veseli december".

ŽR: 52120-678-82614.

Na teniškem turnirju najboljši Kat-Športnik, Trimo in Lekarna

V mesecu septembru je bil v Športnem centru VITA v Trebnjem organiziran teniški turnir med podjetji in ustanovami trebanjske občine. Nastopilo je 17 ekip v treh kategorijah, rezultati pa so naslednji:

Moški do 35 let: 1. Kat-Športnik (Kostevc, Grandovec A.),

2. Iskra Mokronog (Metelko, Kos), 3. Plasta Šentrupert (Pepelnak, Frelj M.), 4. Trimo Trebnje I. (Fišter, Koračin S., Perše), 5. KPD Dob Mirna (Bregant, Germovšek), 6. Trimo Trebnje II. (Kaferle, Skol).

Moški nad 35 let: 1. Trimo Trebnje I. (Žitnik P., Kranjc M.), 2. Akripol Trebnje (Slak, Žitnik A.), 3. Terca Trebnje (Podboj, Longar), 4. Zdravstveni dom Trebnje (Kuzmanovič, Munk), 5. Tom Mirna (Murčehajič, Mihelič, Kranjec), 6. Ist-Barlog Trebnje (Vencelj, Bartolj), 7. KPD Dob Mirna (Tomšič, Papež), 8. Tesnila TIT Velika Loka (Omahen, Tkavc), 9. Trimo Trebnje II. (Hočevvar, Jevšek).

Ženske: 1. Lekarna Trebnje (Branca, Šterk), 2. Trimo Trebnje (Lindič, Pavlič)

Ustanovitelj: Skupščina Občine Trebnje, Goliev trg 5, Trebnje. Izdajatelj PRELEST, d.o.o., Dunajska 7, Ljubljana. Uredniški odbor: Milan Rman (glavni in odgovorni urednik), Marko Kapus, Stane Peček in Ivan Gregorčič. Koordinator: Anka Ostanek Tehnično urejanje: Drago Pečenik. Na osnovi zakona o prometnem davku (Ur. l. RS št. 4/92) in mnenja Ministrstva za informiranje (Št. 23/88-92 z dne 18. 2. 1992) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki tarifne številke 3, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov. Naklada: 5000 izvodov, ki se razdeljuje brezplačno. Grafična priprava: Multigraf, d.o.o. Tisk: Aleksander Jovanovič, Litija.